

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין
(ב) וערוצין מ:
(ג) לקמן
(ד) שם
(ה) לקמן
(ו) קדושין
(ז) לקמן
(ח) ע"ש
(ט) ויקרא
(י) שמות כב:

הגהות הב"ח

(א) נבי' סא שקלינהו
ואמר ר"נ:

גליון הש"ס

גמ' אין דארט. ער
שטעט דף פו ע"א קידושין
דף פג ע"ב מנחות דף
נח ע"א: רש"י ד"ה
הניחה במקומה ב' ברבי
ישמעאל. שם שטעט דף
פו ע"א גרסי' ד"ה ומאן
דמתי:

מוסף רש"י

לבי מסותא. מרתן, כמו
מסותא. ורתן מרתנין
ואסתי (סנהדרין סב.) ובא
זב וטרף ובא ארי
וורס. ארי דרס לדרס
הבהמה במקום שמיילא
ודרן זאב וטרפה חיה
והולוכה למקום שהיא
במית ושם הורגה (לעמן
לעמ).

רבינו חננאל

[illegible]

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

הגדרות: דעת בעלים. ואם לא הודיעים חייב באחריותם אם מת אח
נגנבו דמדשקליה קס ליה ברשותיה והשנה בלא ידיעה לאו השבה
היא: דמקומה היא. וכיון לבאזתו מקום החזירה חזרה גמורה
היא: אפוא לר"ע. תירוצא הוא: שהגמה רבי יעקב. דמחוי כולה

בכח חנא ובתרי טעמי. רישא שהחירה מקומה לכל מקוס שהחירה מקומה היא דהא לא יחדו לה מקוס וסיפא שהחירה לתקוס שאינה מקומה כדמסכים נמשקנה. דהא דמסקין בסיומה וסיפא שהיניה במקוס שאינה מקומה אמרנא דכוליה קאי עיקר ואדר' נתן ואדרב' בשעת ששטם למחלוקה מוח לתקומה גלא היה חזרה וכגון שנטלו מתחלה בעל מנת לגולה והיינו לנצרכי מתרחיין לדילוי גאלה צלמא ולתשמיע כיון דללא גילה הוא סני לה כהנבה בן יהודה וכל מקוס שהיניה פטור בגזילה באונסין אבל משום הגולה הוי וגזילה חביב והשיב' זה שהיניה גלא תשל וטול יחדו לה בעלים לא הוי אלא נקט תרגמה. דאפילו גלא נטלה על מנת לגולה כי' אלא בעל מנת לבטלה דהי' ליתוט לקמה מקשה גלא תשל ואפי' קמה לי בהרשומה יכולה והיא לה גילה ובעיה השנה וירקם שאינו מקומה לאו השנה הי'. וכן שטח לא צריך לדייסמו דלמחלוקה ויחתיף מדי' נטלה קמי' ומיהו סיומא דמילתא דמסקנה וסיפא שהיניה במקוס שאינו מקומה אכליהו קאי. שליונס יד. שחיכו הככות עלי' אפילו נאכסר דכמי' (שמות כג) ומת או נגשר לו כהנה [וגו'] שנעות ה' חתיה בין שיהא אלם של ידו וגו' דמשמע הא שיהא נחמיה סוד נתיחתו ובצידיה: **גריסה חסרון.** כל מי שליחו' לא לעמודה ברשותו אלא אי' חסרה: **מדי' נטלה קמי.** דמשמע שנטלה לשמיע: **טלטלה קמי.** שנטלה בעגלות משמע לנצרכי דמתי': אלא כגון שנטלה לכיבו עליה גוזלות. גלויות עליה דרך קולם ליתול גלויות מקן גובה ופס' היא גילה וליקם ברשויה עד דעביה השנה בדקסבר שאל שלא מדעת בעלים גזול הוא: וכול' ר' ישמעאל היא. גזול הוא: וכול' ר' ישמעאל היא. שנטלה הלך לא מיתוקמא "כרי

[illegible]

יבא. אמר ר' יוחנן מאן דמחברין ליה חבית אליבא דחד חנא וכו' פ"י. אמר ר' יוחנן מי שיפרש לי

מז.

עו א מ"י פ"ד הלכות
גביה ה' י ועי'
השטות ובח"מ סנה עשן
על טור ש"ע ח"מ ס' שנה
ספיק א וספיק פ' ועי':
ע"ב ב מ"י ס' ס' ס' ס'
שאלה ופקדון הלכה
ט סנה עשן פה טו"ש
ח"מ ס' ר"ב ספיק י'
ע"ב ב מ"י ס' ס' ס' ס'
גילה ה' יא סנה
עשן פה טו"ש ח"מ ס'
ר"ב ספיק א:
ד מ"י ס' ס' ס' ס'
פסוקים ה' ס' ס' ס'
עשן פה טו"ש ח"מ ס'
ס' ס' ס' ס'

רבינו חננאל (דמיסד)

[illegible][illegible]

י נביא. וא"ת מנ"ל י"ל מדנקט טלה
יחד לו מקום אלא הולך ממרעה
מקום ברים וגם כים יחדו לו מקום
ממך לר"ע אפילו לא יחדו נמי:
שנמלה והגביחה ע"מ אנוסה
בו. והיינו חסרון

שהכל בחז' ונטל לצורך עמנו:
שנמלה ע"פ ששוח' בה יד.
איה' לטוול מקצת אע"פ
שלא נטל אומר מקצת חייב בכובל
כדאמר בשליה פרקין (דף מה.) לא
נטל נטל ממש אלא כיוון שהגביה
לטוול אע"פ שלא נטל אבל למ"ד ע"פ
לגזול דבני חסידו אס' הגביה לטוול
קצת דבני חסידו עד שטוול המקצת
כיוון דבני חסידו וקשה דבשליה
פרקין נחמתי אפי' למ"ד שפרקו
מודה נחמתי אס' הגביה אע"פ שפרקו
נטל מידי דנעשה ליה דמיהוי כולה
בסיס להאי רביעיית ומחני' נחמתי
איירי ויז' נומר דמחני' איירי אפילו
בשמן דלא מנטר שפוחת אגב האחר.
ובא וברך. וברכה משלמת
ואכיס ורבי יהודה היא
דאמר ואז אחד אונס ב' הפועלים
(לקמן דף צג.) **הא** שקליניהו.
לרבי ישמעל פריך דאמר לא בעינן
דעת נעלים כפרס": **הא** לא
משבחה. דאע"פ דעדון עליה לא
קיימא דרשומיה להחמישי באונסיה
עד שמשוך כדאמר במחני' (לקמן
דף צג.) הוה אס' החזית ונטל ונטל
רביעיית אינו חייב אלא דמי רביעיית
כיוון דלא הגביה את החזית ומשני
שהיה חסידו ותמרמלו עליה כל כך
במחנה עד שברכה פשו':

דִּיקָא נמי דקני שחיבתה. וזאת
נפיק קדושין (דף כג):
מניח או שהיטה במקל ורמזה לפניו
דלקרי משיכה ולא היא הכחשה
ו"ל דהתם בדורס נכרי לקחה ואינה
מכירתה כלומר שייך למיתמי
אצל הכא דאיידי ברועה שהכחשה
מכירתה ואולה מחמת דבורו לא
שייך למיתמי שהיטה:

שמואל בר רב יצחק אמר רב
זרה אלא לאי ש"מ קסבר
שה במקל דיקא נמי דקתני
יריבה חסרון לוי סבר שליחות
ותנן משום ר' יוסי בן גהוראי
דחות יד האמורה בשומר חנם
ואני

מיהיה אם לא שלח' דמשמע הא אם
 יב' באונסיה: ואב' טורף. וישא הטורף
 ג' עדרו ופסעה היא מוקמין לה דעל
 ליה: ואי נמי שלוחה יד חשיבה א'
 ח' הא לא מפסע. בשליחות יד כדי
 ממנח' (לקמן דף מג.) הטה את החבית
 יסיון: שהיטה במקל. כשנתנו עליה
 יסיומא דלא למילחיה דאמר תפסיס'
 יח' הא להדיה מקלי ומזמנו חזובה
 יט' חבית לא היא יד אחרין בשומרין
 כ' מלאכה תחלתו שלוחה יד היא:
 ק' היא: דאמר סבר לריבה חפרון.
 ק"א לומר דאמר לנו שזו המלאכה
 ק"ב גרסה וללמד שאנה לריבה חפרון:

גוד שליחות יד בשומר שבר אלא ללמד שאפי

"צריך דעת בעלים אי רבי ישמעאל מאי
 איריא לא יחדו אפילו יחדו נמי לא מיבעיא
 קאמר לא מיבעיא יחדו דמקומה הוא אלא
 אפילו לא יחדו דלאו מקומה הוא לא
 בעינן דעת בעלים אימא סיפא יחדו לה
 הבעלים מקום וטלטלה ונשברה בין מתוך
 ידו בין משהניחה לצרכו חייב לצרכה פטור
 אתאן לר"ע דאמר בעינן דעת בעלים אי
 ר"ע מאי איריא יחדו אפילו לא יחדו נמי
 לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא לא יחדו
 דלאו מקומה הוא אלא אפילו יחדו נמי
 דמקומה הוא בעינן דעת בעלים רישא רבי
 ישמעאל וסיפא ר"ע * אין ^(א) דא"ר יוחנן מאן
 דמתרגם לי חבית אליבא דחד תנא ^(ב) מוכבא
 מאניה בתריה לבי מסותא תרגמה רב
 יעקב בר אבא קמיה דרב שנמלה על מנת
 לגחלה תרגמה ר' נתן בר אבא קמיה דרב
 שנמלה ע"מ לשלוח בה יד במאי קמפלגי
^(ג) בשליחות יד צריכה חסרון מאן דאמר
 לגחלה קסבר שליחות יד צריכה חסרון
 וזמ"ל לשלוח בה יד קסבר שליחות יד
 אינה צריכה חסרון מתקף לה ר"ע ששת
 נטלה קתני טלטלה קתני אלא אמר רב
 ששת הכא במאי עסקינן ^(ד) כגון שטלטלה
 ולהביא עליה גזולות וקא סבר ^(ה) שואל שלא
 מדרעת גזול הוי וכולה רבי ישמעאל היא
 וסיפא שהניחה במקום שאינה מקומה ור'
 יוחנן הניחה במקומה משמע ^(ו) איתמר רב
 וזלי חד אמר שליחות יד צריכה חסרון וחד
 אמר ^(ז) שליחות יד אינה צריכה חסרון סתתים
 דרב הוא דאמר שליחות יד אינה צריכה
 חסרון דתנאי ^(ח) רועה שהיה רועה עדרו
 והניח עדרו ובא לעיר ובא זאב וטרף ובא
 ארי ודרס פטור הניח מקלו ותרמילו עליה
 חייב והוינן בה משום דהניח מקלו ותרמילו
 עליה חייב הא שנקינהו ^(ט) אמר ר"ג וכי
 רבה בר אבובא אמר רב בעדור עליה וכי

עודד עליה מאי הוי הא לא משכח ואמר רב
שהבישה במקל ורצתה לפניו והא לא
שליחות יד אינה צריכה חסרון אימא שהכח
שהבישה במקל ש"מ ומדרב סבר שליחות יד
יד אינה צריכה חסרון מאי טעמא דלוי א"ר
משונה שליחות יד האמורה בשומר שבר מש

ואשר נאמרו בדכדכי או נכסר או נכסר וגו' שנועם
ידע חסרון. וכל זמן שלא חסרה לא קמה בנשומיה להח
 ומקומה ואוכלה: **פסוק.** דלרובין יניחו. ואי משום דהני
 אלא הפעלים (למקן ג): איני דשמע קול אריה ועל: **הא**
 קול לעילי (הא קסם חסר) כרבי שמואל איני יציר דעת
 לא בהקמא ולא לענין גזל ולא לענין שליחות ד כדמנ
 רביעית אלתא בענין דלקיטת כ: **ואמר רב שמואל**
ל על ידו: **והא** לא **חסרה.** ולא פירכא היא אלא מקטנ
 לא ממעטין משום דכסהה דמעת לפניו. ואי קשיא
 יין אלא משום שואל שלא דמעת הוא כי ההוא דלעיל
 וחסר מחמת מלאכה אבל בעלי חיים המכחישים ממ
 גמי. דהכחשה קאמר רב מדנקט הכשא מקל דמכה
 לגמיה קבר אין לריבה חסרון: **משונה** שלימות ד **יו**
 שזמר שבר נאמרה שלא לנודר משעשוע סבה אלא

א וכו' פ"י אמר ר' יוחנן מי שיפרש לי שחייב אם שלח בו יד למה במה